

ՅԻՍՈՒՆ ՏԱՐԻ ԱՌԱՋ

ԿԻԼԻԿՈՅ ՎԵՂ. Տ. ԲԱՐՔԷՆ Ա.
ԱՌՈՒԱԿԻՑ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍՆ ԸՅՅԵԼՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Ս. Աթոռի Միաբանութիւնը նախորդ տարւոյ վերջին եօթնեակին մէջ բախտն ունեցաւ Ս. Յակոբայ նաւիրական յարկին առկ ընդունելու վնէ. Տ. Բարքէն Սրբազան Կաթողիկոսը, որ Եղեղատունէն ցամաքէ ճամբով Պէյրութ վերադառնալուն առթիւ համած էր պատուել ամէնքս իր շնորհաբեր այցելութեամբը: Ն. Սրբութիւնը ոչ միայն իբրեւ եկեղեցական նաւիրակաւորութեան բարձրագոյն առաքնականութիւն, այլ նաեւ իբրեւ անձնդիր հոգեւորական մը, որ Հոգեւոյն Դուրեան Սրբազան Գառնիարքի օրով, Թերթիւ խմբագրատնակութեան և Ժառանգաւորաց վարժարանի և Ընծայարանի ուսուցչութեան պաշտօններով արդիւնաւոր գործունէութիւն մը ունեցած էր այստեղ վեց տարիներ, ամենուս ջանքով սիրոյն և խոր յարգանքի իրաւունքին տիրացած ըլլալով, աղջկան ունեցաւ խանդավառ ոգեւորութեամբ:

Դեկտ. 27, Գ. ռաւառ կանուխ, Լիւդի կայարան փութացին Տ. Տ. Վրթանէս, Գեորգ, Դաւիթ, Սիոն, Գարգէ վարդապետներ և Դիւանապետ Պր. Կ. Նուրեան, և Բարեգործական Միութեան տեղական ժողովի և Երուսաղէմի հայրենակցական Միութեանց կողմէ բազմաթիւ պատուիրակներ: Աւելի քան 10 ինքնաշարժերով, Ն. Սրբութիւնը ժամը 8 30ին ժամանեց Երուսաղէմ, ուղղակի վանուց աւագ դրան առջև: Հոս, Ս. Գառնիարքը, Հուսարարապետ Տ. Մկրտիչ, Փոխնապետ Տ. Մկրտիչ և Տնօրէն Թողովի Անանայեան Տ. Սմբատ Սրբազաններու հետ ընդունեց Ս. Կաթողիկոսը յարգաւորեցողութեամբ: Ն. Սրբութիւնը հանդիսաւոր ճշմարտփառութեամբ մուտք գործեց Մայր Տաճար:

Գառնիարքարանի սրահի դրան առջև Ս. Գառնիարքը դարձեալ գիմաւորեց Ն. Սրբութիւնը, և ամէնքը կարգաւ մտան համակ լուսադարձուած մեծ դահլիճը: Ս. Գառնիարքը բարի գալատեան սրտազեղ ուղերձ մը ըրաւ հոն վնէին, որ իր

պատասխանին մէջ ըսաւ թէ ինք եղբայրական պարտականութիւն կը զգար աւելի կանուխ անձամբ գալ և շնորհաւորել Ս. Գառնիարքը (Տ. Թորգոմ Արքեպս., գահ բարձրացած տարի մը առաջ):

31 Դեկտ., Եւրոպ կէտքէ ետք, ամբողջ Միաբանութեան առաջնորդութեամբ վեհափառ ճշմարտփառութեամբ մուտք գործեց Ս. Յարութեան Տաճար, ուր նախազանց կիրակեօրեայ ժամերգութեան, իսկ յաջորդ օրը, Կիրակի, 1 Յունուար 1933, հանդիսին պատարագեց ի Ս. Յակոբ և խանցաւ հոգեւունջ քարոզ մը:

Գառնիարքարան ըլլալով Ս. Ծննդեան տունէն առաջ գտնուել իր պաշտօնատեղին, վնէ. Տ. Բարքէն Կաթողիկոս Յունուարի 4ին, Դ. ռաւառուն կանուխ մեկնեցաւ Պէյրութ, իր հետ ունենալով Տ. Նորայր Վրդ. (Պաղարեան, այժմ Արքեպս.):

(«Սիւն», 1933, է. Կարի, Յունուար, Թիւ 1, էջ 27 - 28):

ՎԱԽՃԱՆՈՒՄ Զ. ՅԱԿՈԲՈՍ Վ. ՏԱՇԵԱՆԻ

Մեծանուն և մեծարժէք Միւրթարեանին մահը, զոր Խմբագրութիւնս գառնաջան վիշտով իմացաւ նախ ազգային լրաթերթերէ և ապա յատուկ մահազգէ, կը խոցէ ոչ միայն իր Գառնիարքարանութեան, այլ նաեւ համորէն ազգին սիրտը: Գիտէինք թէ իբր տառնետեղ մը տարիներէ ի վեր Ժանքապետ վառնաւորած էր իր առողջութիւնը, բայց ճշմարտեմէն Ամսօրնայի մինչև վերջընթերթի թիւերուն մէջ շարունակուած իւր մահապարկի տառնետեղութեան թէ հայագիտական ուսուցչական իրաւունքները տակաւին բազում տարիներ պիտի կարենար օգտուել իր բազմամտութեամբ և բարձր ազգայնութեն: Այդ յոյսն է, որ անակնկալօրէն կը խորտակուի ահա իր յանկարծմաստ վախճանովը:

Բնիկ Հայաստանցի, Բարձր Հայքէն, Հ. Տաշեան ամենէն պատկառելի վարիչներէն մին եղաւ ազգային բանասիրութեան, շուրջ կէս դարէ ի վեր, անուանակորով և մեծ ջանասիրութեամբ:

(«Սիւն», 1933, է. Յարի, Մարտ, Թիւ 3, էջ 25):